

Glossa

Surrexit Christus, spes mea

Romà Casanova, bisbe de Vic

La Pasqua cristiana ens porta, any rere any, l'anunci de la Resurrecció de Jesús. La Pasqua sempre és nova, perquè l'anunci que comporta és sempre nou; encara més, és la novetat que mai no mor. De fet, és l'única novetat en aquest món. «Solament si Jesús ha ressuscitat, quelcom veritablement nou ha succeït, que canvia el món i la situació de l'home» (Benet XVI, *Jesús de Natzaret*). La realitat de la mort acaba tard o d'hora imposant-se. L'única realitat que trenca aquesta roda és la resurrecció de Crist. En Crist vencedor de la mort s'ha obert l'esperança de ser home d'una manera diferent, amb un futur obert per a tota la humanitat. L'Amor és més fort que la mort. Qui es deixa seduir, captivar, portar per aquest amor experimenta com el seu ésser es transforma per aquest mateix amor vencedor de la mort.

L'Església en la litúrgia del dia de Pasqua canta l'anomenada *Seqüència de Pasqua*, en la qual de manera poètica es presenta la lluita entre la Vida i la mort, i Maria Magdalena expressa la seva alegria de Pasqua dient: *Surrexit Christus, spes mea* (Ha ressuscitat Crist, la meua esperança). Crist, amb la seva resurrecció, ha obert la porta de l'esperança per a tots els homes. Ens ensenya Benet XVI en *Spe salvi*: «És veritat que qui no coneix Déu, encara que tingui moltes esperances, en el fons està sense esperança, sense la gran esperança que sosté la seva vida. La vertadera, la gran esperança de l'home que resisteix malgrat totes les desil·lusions, només pot ser Déu, el Déu que ens ha estimat i que ens continua estimant "fins a l'extrem", "fins al compliment total".»

La gran esperança ha esclatat al món amb la resurrecció del Crist. Però aquest esclat, des del punt de vista de la història, és la llavor més petita. Foren les dones, i després els apòstols, els testimonis d'aquest fet amb un abast universal. Ells, els primers testimonis, no s'ho van

quedar per a ells, van anunciar arreu la Bona Nova: Jesús ha ressuscitat! I molts altres, al llarg dels segles, van deixar encendre en el seu cor l'esperança que mai no mor. En aquest tombant de la història de la nostra societat, solament els qui siguin valents, els qui *no estimen tant la vida que els faci por la mort*, i vulguin, nedant contra corrent, anunciar, amb la vida i amb la paraula, que Jesús ha ressuscitat, seran els sentinelles del món nou, que en el matí de Pasqua, ha esclatat i ningú mai no podrà parar. La grandesa de l'amor de Déu no té fi. Qui, doncs, acabarà mai de contar la seva misericòrdia i la seva grandesa?

